

†. тю цанц

“ лучіе; общата почетъ сосъ домашны страда-
“ нія; богатство-то сосъ пагуба на здравіе-то
“ си; удовольствіе-то кое-то за да ся люби иѣ-
“ кой толико редко ся придобыва, придобывася
“ сосъ непрестанны лишенія; и многожды въ
“ окончаніе-то на пожертвенный-атъ нихенъ за
“ чужды-те ползы животъ, виждатъ, около се-
“ бе освѣнь пріятели ложливи и сродницы не-
“ благодарны. Виргинія обаче до крайный-атъ
“ часъ благополучна бѣ; въ средъ васъ благо-
“ получна бѣ ради природны-те блага, а пакъ
“ далеко отъ васъ, ради добродѣтельны-те бла-
“ га. И до страшный-атъ оный часъ, когда-то
“ въ погибель-та я гледахме, она благополуч-
“ на бѣ; защо-то, на кадѣ-то и очи-те си да
“ возвращаше, или камъ цѣло едно преселеніе,
“ на кое-то причиняваше обща жалость, или
“ кадѣ тебе кой-то безъ страхъ тичаше да ѣ
“ спомогнешъ, видѣ колко я обычахме и колко
“ вси мы драгоцѣнна я имахме. Като съ нау-
“ мѣніе-то на своя-та невинна жизнь противъ
“ будуще-то ся укрѣви, прія тогда отъ горѣ
“ опредѣленна-та на добродѣтель-та цѣнна, му-
“ жество, кажа, по горно отъ опасность-та, а
“ сно лице на смерть-та представи.